

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2014. gada 10. aprīlī *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju informēšana un aizsardzība — Regula (EK) Nr. 1924/2006 — Uzturvērtības un veselīguma norādes uz pārtikas produktiem — Šo produktu marķēšana un noformēšana — 10. panta 2. punkts — Piemērošana laikā — 28. panta 5. un 6. punkts — Pārejas pasākumi

Lietā C-609/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesgerichtshof* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 5. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 27. decembrī, tiesvedībā

Ehrmann AG

pret

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*] (referents), J. Malenovskis [*J. Malenovský*], A. Prehala [*A. Prechal*] un S. Rodins [*S. Rodin*],

ģenerālvokāts M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretāre A. Impellicēri [*A. Impellizzeri*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 10. oktobra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Ehrmann AG* vārdā — A. Meyer, *Rechtsanwalt*,

— Eiropas Komisijas vārdā — S. Grünheid un B.-R. Killmann, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2013. gada 14. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem (OV L 404, 9. lpp., un labojums – OV 2007, L 12, 3. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2010. gada 9. februāra Regulu (ES) Nr. 116/2010 (OV L 37, 16. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1924/2006”), 10. panta 2. punktu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Ehrmann AG* (turpmāk tekstā – “*Ehrmann*”) un *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV* (Negodīgas konkurences apkarošanas iestāde, turpmāk tekstā – “*Wettbewerbszentrale*”) par Regulas Nr. 1924/2006 10. panta 2. punktā paredzēto pienākumu iekļaut informāciju piemērošanu laikā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Saskaņā ar Regulas Nr. 1924/2006 preambulas 1., 9. un 35. apsvērumu:

“(1) Kopienā pārtikas produktu marķējumā un reklāmā tiek aizvien vairāk izmantotas uzturvērtības un veselīguma norādes. Lai nodrošinātu augstu patērētāju aizsardzības līmeni un atvieglotu viņu izvēli, tirgū laistajiem produktiem, tostarp arī ievestajiem, vajadzētu būt drošiem un atbilstīgi marķētiem. Daudzveidīgs un līdzsvarots uzturs ir labas veselības priekšnoteikums, un atsevišķi produkti ir salīdzinoši nozīmīgi kopējā uzturā.

[..]

(9) Pārtikas produktos var būt ietvertas daudzas uzturvielas un citas vielas, tostarp arī vitamīni, minerālvielas, tostarp mikroelementi, aminoskābes, neaizstājamas taukskābes, šķiedrvielas, dažādi augi un augu ekstrakti ar uzturvērtību vai fizioloģisku ietekmi, un ne tikai, kam var piemērot norādi. Tāpēc būtu jānosaka vispārējie principi, kas piemērojami visām pārtikas produktu norādēm, lai nodrošinātu augstu patērētāju aizsardzības līmeni, sniegtu patērētājam informāciju, kas vajadzīga izvēles izdarīšanai, pilnībā pārzinot faktus, kā arī, lai pārtikas rūpniecībā radītu vienādus konkurences nosacījumus.

[..]

(35) Ir vajadzīgi attiecīgi pārejas pasākumi, lai uzņēmēji, kas iesaistīti pārtikas aprītē, varētu pielāgoties šīs regulas prasībām.”

- 4 Šīs regulas 1. panta 1. un 2. punktā ir paredzēts:

“1. Šī regula saskaņo dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētos noteikumus, kas attiecas uz pārtikas produktu uzturvērtības un veselīguma norādēm, lai nodrošinātu efektīvu iekšējā tirgus darbību, vienlaikus nodrošinot augstu patērētāju aizsardzības līmeni.

2. Šo regulu piemēro pārtikas produktu uzturvērtības un veselīguma norādēm, kas sniegtas tirdzniecības informācijā marķējuma, noformējuma vai reklāmas veidā attiecībā uz pārtikas produktiem, ko piegādā galapatērētājam.

Šīs regulas 7. pantu un 10. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu nepiemēro nefasētiem pārtikas produktiem (piemēram, svaigiem augļiem, dārzeņiem un maizei), ko tirgo galapatērētājiem vai sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem, un pārtikas produktiem, ko fasē pārdošanas vietās pēc pircēja lūguma vai fasē, lai tūlīt pārdotu. Valstu noteikumus drīkst piemērot līdz brīdim, kad saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru tiek pieņemti Kopienas pasākumi, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, *inter alia* to papildinot.

[..]”

- 5 Minētās regulas 2. pantā ir ietvertas šādas definīcijas:

“1. Šajā regulā:

[..]

2. Piemēro arī šādas definīcijas:

- 1) “norāde” ir jebkurš ziņojums vai atveidojums, kas nav obligāts saskaņā ar Kopienas vai valstu tiesību aktiem, tostarp ilustrēts, grafisks vai jebkāda veida simbolisks atveidojums, kurš pauž, liek domāt vai netieši norāda, ka pārtikas produktam ir sevišķas īpašības;

[..]

- 4) “uzturvērtības norāde” ir jebkura norāde, kas pauž, liek domāt vai netieši norāda, ka pārtikas produktam ir sevišķi labvēlīgas uzturīpašības, ko rada:

a) enerģētiskā vērtība (vērtība kalorijās), kuru tas

i) nodrošina,

ii) nodrošina samazinātā vai palielinātā devā vai

iii) nenodrošina, un/vai

b) uzturvielas vai citas vielas, ko tas

i) satur,

ii) satur mazākā vai lielākā attiecībā vai

iii) nesatur;

- 5) “veselīguma norāde” ir jebkura norāde, kas pauž, liek domāt vai netieši norāda, ka pastāv saikne starp pārtikas produktu kategoriju, pārtikas produktu vai kādu tā sastāvdaļu un veselību;

[..].”

- 6 Šīs pašas regulas 3. panta “Visu norāžu vispārēji principi” pirmā daļa ir formulēta šādi:

“Uzturvērtības un veselīguma norādes Kopienas tirgū laisto pārtikas produktu marķēšanai, noformēšanai un reklāmai var izmantot tikai tad, ja tās atbilst šīs regulas noteikumiem.”

- 7 Regulas Nr. 1924/2006 10. panta “Īpaši nosacījumi” 1.–3. punktā attiecībā uz veselīguma norādēm ir noteikts:

“1. Veselīguma norādes aizliedz, ja tās neatbilst II nodaļas [kurā ir ietverti minētās regulas 3.–7. pants] vispārējām prasībām un šīs nodaļas [kurā ir ietverti šīs pašas regulas 10.–19. pants] īpašajām prasībām un ja par tām nav izsniegtas atļaujas saskaņā ar šo regulu, un tās nav iekļautas 13. un 14. pantā paredzētajā sarakstā ar norādēm, par kurām izsniedz atļaujas.

2. Veselīguma norādes atļauj tikai tādā gadījumā, ja marķējumā vai – ja nav marķējuma – noformējumā un reklāmā iekļauj šādu informāciju:

- a) paziņojumu, kas uzsver dažāda un līdzsvarota uztura un veselīga dzīvesveida nozīmi;
- b) pārtikas produkta daudzumu un patēriņa veidu, kāds ir vajadzīgs, lai panāktu norādīto labvēlīgo ietekmi;
- c) attiecīgā gadījumā paziņojumu personām, kurām vajadzētu izvairīties no attiecīgā pārtikas produkta lietošanas; un
- d) atbilstīgu brīdinājumu uz produktiem, kas pārmērīgas lietošanas gadījumā varētu apdraudēt veselību.

3. Atsauces uz uzturvielas vai pārtikas produkta vispārēju, nekonkrētu labvēlīgu ietekmi uz labu vispārējo veselību, labsajūtu var izdarīt tikai kopā ar īpašu veselīguma norādi, kas ietverta 13. un 14. pantā minētajos sarakstos.”

- 8 Šīs regulas 13. panta “Veselīguma norādes, kas neattiecas uz slimības riska samazināšanu, kā arī bērnu attīstību un veselību” 1.–3. punktā ir noteikts:

“1. Veselīguma norādes, kas apraksta vai attiecas uz:

- a) uzturvielu vai citu vielu nozīmi augšanā, attīstībā un organisma funkciju veikšanā, vai
- b) psihi un uzvedības funkcijām, vai
- c) neskarot [Komisijas 1996. gada 26. februāra] Direktīvu 96/8/EK par pārtikas produktiem, ko paredzēts izmantot svara samazināšanas diētām ar samazinātu enerģētisko vērtību (OV L 55, 22. lpp.), novājēšanu vai svara kontroli, vai svara samazināšanu, vai izsalkuma sajūtas samazināšanu, vai sāta sajūtas pieaugumu, vai arī ar uzturu uzņemtās enerģijas samazināšanu.

Norādes, kas ir pamatotas ar 3. punktā noteikto sarakstu, var izmantot bez 15. līdz 19. pantā paredzētās procedūras, ja tās ir:

- i) pamatotas ar vispārpieņemtām zinātniskām atziņām, un
- ii) viegli saprotamas vidusmēra patērētājam.

2. Dalībvalstis iesniedz Komisijai norāžu sarakstu, kā minēts 1. punktā, līdz vēlākais 2008. gada 31. janvārim kopā ar norādēm piemērojamiem nosacījumiem ar atsauci uz attiecīgo zinātnisko pamatojumu.

3. Komisija pēc apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru vēlākais līdz 2010. gada 31. janvārim pieņem Kopienas sarakstu, kura mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot to ar atļautām norādēm, kā minēts 1. punktā, un visiem vajadzīgajiem šo norāžu izmantošanas nosacījumiem.”

- 9 Minētās regulas 14. pants “Norādes par samazinātu slimības risku un norādes, kas attiecas uz bērnu attīstību un veselību” turklāt ir izteikts šādi:

“1. Neatkarīgi no Direktīvas [2000/13] 2. panta 1) punkta b) apakšpunkta var izmantot turpmāk paredzētās norādes, ja tās ir atļautas saskaņā ar šīs regulas 15., 16., 17. un 19. pantā minēto procedūru, tās iekļaujot šādu Kopienas atļauto norāžu sarakstā kopā ar visiem vajadzīgajiem šo norāžu izmantošanas nosacījumiem:

- a) norādes par samazinātu slimības risku;
- b) norādes, kas attiecas uz bērnu attīstību un veselību.

2. Papildus šajā regulā noteiktajām vispārējām prasībām un šā panta 1. punktā minētajām īpašajām prasībām attiecībā uz norādēm par samazinātu slimības risku uz marķējuma vai, ja marķējuma nav, noformējumā vai reklāmā ir arī paziņojums, kurā norādīts, ka slimībai, uz kuru attiecas norāde, var būt vairāki riska faktori un ka izmaiņām vienā no šiem riska faktoriem var būt vai var arī nebūt labvēlīga ietekme.”

- 10 Šīs pašas regulas 28. panta “Pārejas pasākumi” 5. un 6. punktā ir paredzēts:

“5. Uzņēmēji, kas iesaistīti pārtikas aprītē, uzņemoties atbildību, sākot ar šīs regulas spēkā stāšanās dienu un līdz 13. panta 3. punktā minētā saraksta pieņemšanai var izmantot 13. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās veselīguma norādes, ar noteikumu, ka tās atbilst šai regulai un spēkā esošiem valstu noteikumiem, kas tām piemērojami, un neskarot 24. pantā paredzētos drošības pasākumus.

6. Uz veselīguma norādēm, kuras nav minētas 13. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 14. panta 1. punkta a) apakšpunktā un kuras izmantotas saskaņā ar attiecīgajiem valsts noteikumiem pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas, attiecinā šādus nosacījumus:

- a) atļaujas piešķiršana veselīguma norādēm, kas ir izvērtētas kādā no dalībvalstīm un kam dalībvalstī ir piešķirta atļauja:
 - i) dalībvalstis vēlākais 2008. gada 31. janvārī Komisijai dara zināmas šādas norādes, pievienojot ziņojumu, kurā izvērtēti šīs norādes vajadzību apstiprinoši zinātniski dati;
 - ii) pēc apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi Komisija saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru pieņem lēmumu, kurš attiecas uz veselīguma norādēm, par ko šādā veidā piešķirta atļauja, un kura mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot to.

Veselīguma norādes, kurām saskaņā ar šo procedūru netiek piešķirta atļauja, var lietot sešus mēnešus pēc lēmuma pieņemšanas;

- b) veselīguma norādes, kas nav izvērtētas kādā no dalībvalstīm, lai tām piešķirtu atļauju: šādas norādes var turpināt izmantot ar noteikumu, ka pirms 2008. gada 19. janvāra ir iesniegts pieteikums saskaņā ar šo regulu; veselīguma norādes, kurām saskaņā ar šo procedūru nav piešķirta atļauja, var lietot saskaņā ar 17. panta 3. punktu sešus mēnešus pēc lēmuma pieņemšanas.”

- 11 Saskaņā ar Regulas Nr. 1924/2006 29. pantu:

“Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šo regulu piemēro no 2007. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.”

Vācijas tiesības

- 12 Pārtikas produktu, plaša patēriņa preču un dzīvniekiem paredzēto pārtikas produktu kodeksa (*Lebensmittel-, Bedarfsgegenstände- und Futtermittelgesetzbuch*; turpmāk tekstā – “*LFGB*”) 11. panta “Noteikumi par aizsardzību pret maldināšanu” 1. punktā ir noteikts:

“Ir aizliegts tirgot pārtikas produktus ar maldinošu nosaukumu, norādēm vai noformējumu, kā arī vispārīgi vai konkrēti tos reklamēt ar maldinošiem noformējumiem vai citiem maldinošiem paziņojumiem. Maldināšana it īpaši pastāv:

- 1) ja attiecībā uz pārtikas produktu maldināšanai tiek izmantoti piemēroti nosaukumi, norādes, noformējumi, apraksti vai citi paziņojumi, kuru dēļ ir iespējams kļūdīties attiecībā uz tā īpašībām, it īpaši veidu, kvalitāti, sastāvu, daudzumu, uzglabāšanas ilgumu, izcelsmi, izgatavošanas vai ieguves vietu vai veidu;

[..].”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 13 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka *Ehrmann* ražo un izplata piena produktus, tostarp augļu biezpienu (“*Monsterbacke*”), kas tirdzniecībā tiek piedāvāts vienībās, ko veido seši 50 g trauciņi (turpmāk tekstā – “attiecīgais produkts”).
- 14 Atbilstoši uz attiecīgā produkta iepakojuma norādītajai uzturvērtības tabulai šā produkta 100 g uzturvērtība ir 105 kcal, cukura saturs – 13 g, tauku saturs – 2,9 g un kalcija saturs – 130 mg. Iesniedzējtiesa salīdzinājumam norāda, ka 100 g govju piena kalcija saturs arī ir 130 mg, bet cukura saturs – tikai 4,7 g.
- 15 Uz katras attiecīgā produkta vienības virsmas 2010. gadā bija izvietots sauklis “*So wichtig wie das tägliche Glas Milch!*” [“Tikpat svarīgi kā glāze piena ik dienu!”] (turpmāk tekstā – “sauklis”). Šā produkta marķējumā un noformējumā nebija iekļauta nekāda Regulas Nr. 1924/2006 10. panta 2. punkta a)–d) apakšpunktā minētā informācija.
- 16 *Wettbewerbszentrale* uzskatīja, ka sauklis esot maldinošs *LFGB* 11. panta 1. punkta otrā teikuma 1. punkta izpratnē, jo tajā nav norādīts attiecīgā produkta cukura saturs, kas nepārprotami esot augstāks par piena cukura saturu. Turklāt ar saukli esot pārkāpta Regula Nr. 1924/2006, ciktāl tajā ir iekļautas norādes par uzturvērtību, kā arī veselīguma norādes šīs regulas izpratnē. Ar norādi uz pienu esot vismaz netieši norādīts, ka arī attiecīgais produkts satur daudz kalcija, tātad šis sauklis neesot vienkārša norāde par kvalitāti, bet tajā patērētājam tiek apsolīts arī labums veselībai.
- 17 Tā rezultātā *Wettbewerbszentrale* cēla prasību *Landgericht Stuttgart* (Štutgartes Apgabaltiesa) par darbības izbeigšanu un ar brīdinājumu saistīto izdevumu atlīdzību.

- 18 Šajā tiesā *Ehrmann* lūdza prasību noraidīt, apgalvojot, ka, lai gan attiecīgais produkts esot ar pienu salīdzināms pārtikas produkts, patērētājs to nepielīdzinot pienam. Turklāt šā produkta un piena cukura satura atšķirība esot pārāk maza, lai būtu būtiska. Turklāt saukli neesot norādītas īpašas produkta uzturvērtības īpašības, un tādējādi tā esot tikai norāde par kvalitāti, uz kuru Regula Nr. 1924/2006 neattiecoties. *Ehrmann* arī apgalvoja, ka, ņemot vērā šīs regulas 28. panta 5. punktu, minētās regulas 10. panta 2. punkts pamatlietas faktu rašanās laikā neesot bijis piemērojams.
- 19 Ar 2010. gada 31. maija spriedumu *Landgericht Stuttgart* noraidīja *Wettbewerbszentrale* iesniegto prasību.
- 20 Šī pēdējā minētā [iestāde] iesniedza apelācijas sūdzību, *Oberlandesgericht Stuttgart* (Augstākā federālās zemes tiesa Štutgartē) ar 2011. gada 3. februāra spriedumu apmierināja par darbības izbeigšanu un ar brīdinājumu saistīto izdevumu atlīdzību. Šīs tiesas skatījumā sauklis neesot ne uzturvērtības norāde, ne arī veselīguma norāde Regulas Nr. 1924/2006 izpratnē, un tādējādi tas neietilpstot šīs regulas piemērošanas jomā. Tomēr sauklis esot maldinošs nosaukums *LFGB* 11. panta 1. punkta pirmā teikuma un otrā teikuma 1. punkta izpratnē, jo cukura saturs tādā pašā attiecīgā produkta daudzumā esot daudz lielāks nekā pilnpienā.
- 21 *Ehrmann* par *Oberlandesgericht Stuttgart* spriedumu iesniedza *Revision* [kasācijas] sūdzību *Bundesgerichtshof* (Federālā Augstākā tiesa), [kas ir] tiesa, kurā tā uzturēja savus prasījumus, ar kuriem lūgts noraidīt *Wettbewerbszentrale* iesniegto prasību.
- 22 Iesniedzējtiesas skatījumā sauklis neesot maldinošs nosaukums *LFGB* 11. panta 1. punkta pirmā teikuma un otrā teikuma 1. punkta izpratnē un tas nevarot tikt kvalificēts kā uzturvērtības norāde Regulas Nr. 1924/2006 2. panta 2. punkta 4) apakšpunkta izpratnē. Tomēr sauklis esot veselīguma norāde šīs regulas 2. panta 2. punkta 5) apakšpunkta izpratnē. Attiecīgās sabiedrības skatījumā pienam esot labvēlīga ietekme uz veselību, it īpaši bērnu un jauniešu veselību, sevišķi tā saturā ietilpstošo minerālvielu dēļ. Ar saukli tiek pausta pozitīva attiecīgā produkta – kas tiek pielīdzināts glāzei piena ik dienu – iedarbība. Tādējādi tiek norādīts uz saikni starp šo produktu un patērētāja veselību, [un] šāda saikne ir pietiekama, lai pieņemtu, ka tā ir veselīguma norāde saskaņā ar spriedumu *Deutsches Weintor* (C-544/10, ES:C:2012:526, 34. un 35. punkts).
- 23 Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka pamatlietas faktu rašanās laikā, t.i., 2010. gadā, Regulas Nr. 1924/2006 10. panta 2. punktā paredzētā informācija neesot bijusi iekļauta attiecīgā produkta marķējumā.
- 24 Šādos apstākļos *Bundesgerichtshof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai Regulas Nr. 1924/2006 10. panta 2. punktā paredzētie pienākumi iekļaut informāciju bija jāpilda jau 2010. gadā?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 25 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1924/2006 10. panta 1. punktu veselīguma norādes ir aizliegtas, ja tās neatbilst šīs regulas 3.–7. pantam, minētās regulas 10.–19. panta īpašajām prasībām un ja par tām nav izsniegtas atļaujas saskaņā ar šo pašu regulu.
- 26 No Regulas Nr. 1924/2006 10. panta 1. punkta arī izriet, ka, lai veselīguma norāde varētu tikt izmantota atbilstoši šai regulai, tai ir jābūt ietvertai minētās regulas 13. un 14. pantā minētajos apstiprināto norāžu sarakstos. Šāds nosacījums paredz, ka šajos pantos minētie saraksti ir tikuši pieņemti un publicēti.

- 27 Taču šajā ziņā iesniedzējtiesa savā lēmumā ir norādījusi, ka pamatlietas faktu rašanās laikā Regulas Nr. 1924/2006 13. un 14. pantā minētie saraksti vēl nebija pieņemti un publicēti.
- 28 Papildus tam, ka veselīguma norādei ir jāatbilst šīs regulas 10. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, tajā ir jābūt iekļautai arī šīs regulas 10. panta 2. punktā paredzētajai obligātajai informācijai.
- 29 Šajā normā ir noteikts, ka veselīguma norādes ir atļautas tikai tādā gadījumā, ja tās ir iekļautas marķējumā vai, ja marķējuma nav, – produkta noformējumā vai reklāmā.
- 30 Taču Regulas Nr. 1924/2006 10. panta 2. punktā minētie nosacījumi seko uzreiz pēc šīs regulas 10. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, kuriem ir jābūt izpildītiem, lai veselīguma norāde nebūtu aizliegta. Tādējādi saskaņā ar minētās regulas sistēmisku interpretāciju tie papildina šos [10. panta 1. punktā minētos] nosacījumus un ļauj uzskatīt, ka ir jāizpilda šie pēdējie minētie [10. panta 1. punkta] nosacījumi, lai veselīguma norāde saskaņā ar šo regulu tiktu atļauta.
- 31 Turklāt ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1924/2006 28. pantā ir paredzēti pārejas pasākumi, kuru mērķis, kā tas noteikts šīs regulas preambulas 35. apsvērumā, ir ļaut pārtikas nozares uzņēmējiem pielāgoties minētās regulas prasībām. Attiecībā uz veselīguma norādēm šie pārejas pasākumi ir paredzēti šīs pašas regulas 28. panta 5. un 6. punktā.
- 32 Saskaņā ar Regulas Nr. 1924/2006 28. panta 5. punktu uzņēmēji, kas iesaistīti pārtikas apritē, uzņemoties atbildību, sākot no šīs regulas spēkā stāšanās dienas līdz 13. panta 3. punktā minētā saraksta pieņemšanai, var izmantot 13. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās veselīguma norādes, ar nosacījumu, ka tās atbilst Regulai Nr. 1924/2006 un spēkā esošajiem valstu noteikumiem, kas tām piemērojami, neskarot šīs regulas 24. pantā paredzētos drošības pasākumus.
- 33 No minētās regulas 28. panta 5. punkta formulējuma arī izriet, ka pārtikas nozares uzņēmējs, uzņemoties atbildību un ar zināmiem nosacījumiem, var izmantot veselīguma norādes laikposmā no šīs pašas regulas spēkā stāšanās dienas līdz Regulas Nr. 1924/2006 13. pantā minētā saraksta pieņemšanas dienai. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar šīs regulas 29. pantu šī regula ir stājusies spēkā 2007. gada 19. janvārī un ka tā ir piemērojama no 2007. gada 1. jūlija.
- 34 Attiecībā uz tādām veselīguma norādēm, kuras nav minētas Regulas Nr. 1924/2006 13. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 14. panta 1. punkta a) apakšpunktā, tiek piemērots minētās regulas 28. panta 6. pantā minētais pārejas pasākums.
- 35 Tomēr ir jāatgādina, ka minētais noteikums attiecas uz veselīguma norādēm, kas saskaņā ar valsts tiesību noteikumiem ir tikušas izmantotas pirms Regulas Nr. 1924/2006 spēkā stāšanās dienas, t.i.. 2007. gada 19. janvāra. Taču šajā gadījumā no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka saukli uz attiecīgā produkta [iepakojuma] sākts piestiprināt 2010. gadā. Tādējādi šīs regulas 28. panta 6. punkts nevar tikt piemērots lietā, kāda ir tiesvedība pamatlietā.
- 36 Līdz ar to, neskarot Regulas Nr. 1924/2006 10. panta 3. punkta iespējamo piemērošanu, iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai uz pamatlietā [aplūkoto] saukli attiecas šīs regulas 13. panta 1. punkta a) apakšpunkts un, ja attiecas, vai tas atbilst šīs regulas 28. panta 5. punktā paredzētajiem nosacījumiem.
- 37 Ja tas tā ir, no šā sprieduma 30. punktā minētās sistemātiskās interpretācijas izriet, ka veselīguma norādē, ja tā nav aizliegta, pamatojoties uz Regulas Nr. 1924/2006 10. panta 1. punktu, to lasot kopā ar šīs regulas 28. panta 5. punktu, ir jābūt iekļautai arī minētās regulas 10. panta 2. punktā paredzētajai informācijai.

- 38 Šajā ziņā šīs pašas regulas 28. panta 5. punktā ir noteikts, ka veselīguma norādes var tikt izmantotas ar noteikumu, ka tās atbilst Regulai Nr. 1924/2006, un tas nozīmē, ka tām it īpaši ir jāatbilst šīs regulas 10. panta 2. punktā paredzētajiem pienākumiem iekļaut informāciju.
- 39 Šo sistemātisko interpretāciju apstiprina fakts, ka ne Regulas Nr. 1924/2006 10. pantā, ne 28. panta 5. punktā, ne [arī] kādā citā tās noteikumā nav paredzēts, ka šīs regulas 10. panta 2. punkts tiek piemērots vienīgi pēc tam, kad ir pieņemti šīs regulas 13. pantā minētie apstiprināto norāžu saraksti.
- 40 Turklāt, kā tas ir noteikts Regulas Nr. 1924/2006 1. pantā, šīs pēdējās minētās mērķis ir nodrošināt efektīvu iekšējā tirgus darbību, vienlaikus nodrošinot augstu patērētāju aizsardzības līmeni. Šajā ziņā minētās regulas preambulas 1. un 9. apsvērumā ir precizēts, ka it īpaši ir jāsniedz patērētājam vajadzīgā informāciju, lai ļautu tam izdarīt efektīvu izvēli, pārzinot faktus.
- 41 Taču, kā to norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 83. punktā, Regulas Nr. 1924/2006 10. panta 2. punktā paredzētās informācijas esamība ļauj nodrošināt patērētāju aizsardzību ne tikai gadījumā, kad uz pārtikas produktu attiecas veselīguma norāde, kas jau ir ietverta atļauto norāžu sarakstā saskaņā ar šīs regulas 13. pantu, bet arī gadījumā, kad šāda veselīguma norāde tiek izmantota saskaņā ar minētās regulas 28. panta 5. punktā paredzēto pārejas pasākumu.
- 42 Turklāt attiecībā uz norādi, kas nav aizlieta, pamatojoties uz Regulas Nr. 1924/2006 10. panta 1. punktu, to lasot kopā ar tās 28. panta 5. punktu, fakts, ka šīs regulas 13. pantā minētais atļauto norāžu saraksts vēl nav ticis pieņemts, neattiecinā, ka pārtikas nozares uzņēmējs tiek atbrīvots no pienākuma sniegt patērētājam minētās regulas 10. panta 2. punktā paredzēto informāciju.
- 43 Saistībā ar Regulas Nr. 1924/2006 28. panta 5. punktā noteikto pārejas pasākumu uzņēmējam, kurš ir pieņēmis lēmumu izmantot veselīguma norādi, uzņemoties atbildību, ir jāzina attiecīgā pārtikas produkta ietekme uz veselību, un tādējādi tā rīcībā jau ir jābūt vajadzīgajai informācijai, kas paredzēta šīs regulas 10. panta 2. punktā.
- 44 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto prejudiciālo jautājumu ir jāatbild, ka Regula Nr. 1924/2006 ir jāinterpretē tādējādi, ka 2010. gadā jau bija spēkā šīs regulas 10. panta 2. punktā paredzētie pienākumi iekļaut informāciju attiecībā uz veselīguma norādēm, kas nebija aizliegtas, pamatojoties uz minētās regulas 10. panta 1. punktu, to lasot kopā ar šīs pašas regulas 28. panta 5. un 6. punktu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 45 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem, kas grozīta ar Komisijas 2010. gada 9. februāra Regulu (ES) Nr. 116/2010, ir jāinterpretē tādējādi, ka 2010. gadā jau bija spēkā šīs regulas 10. panta 2. punktā paredzētie pienākumi iekļaut informāciju attiecībā uz veselīguma norādēm, kas nebija aizliegtas, pamatojoties uz minētās regulas 10. panta 1. punktu, to lasot kopā ar šīs pašas regulas 28. panta 5. un 6. punktu.

[Paraksti]